UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XIV. De resignationibus & permutationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62915

Visual Library

noſtræ ſolicitudinis partes. Hinc eſt quòd nos, ad quorum aures (quod non ſine animi noſtri moleſtia referimus) pervenit, nonnullos ex venerabilibus fratribus noſtris, Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, in deputandis Vicariis, ac in aſſignatione portionum Vicariis perpetuis parochialium dictis Eccleſiis, Monaſteriis, beneficiis, collegiis, vel locis piis perpetuò unitarum ex Concilio Tridentino a facienda, ita modum exceſſiſſe, ut parum aut nihil ex fructibus, reditibus & proventibus parochialium Eccleſiarum ſic unitarum, Eccleſiis, Monaſteriis, beneficiis, collegiis, aliiſvè locis piis remanſerit, ob idq; multæ ortæ ſint ſuper hoc controverſiæ circa interpretationes decreti Concilii.

Nos ad eas tollendas animum intendentes, conſiderantesque uniones ipſas ideò à prædeceſſoribus noſtris factas eſſe, ut ex reditibus & emolumentis beneficiorum unitorum, Eccleſiis, Monaſteriis, collegiis, beneficiis, & locis piis quibus illa uniuntur, facilius onera eiſdem incumbentia ſupportentur, & promptius à miniſtris Eccleſiaſticis, in eiſdem divina officia celebrentur, hoſpitalitas ſervetur, aliaq; charitatis opera exerceantur, ac etiam ut nihilominus cura animarum dictarum parochialium laudabiliter exerceretur, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, auctoritate Apoſtolica, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, & ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipſius Concilii mente fuiſſe colligimus, Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos præfatos in aſſignatione portionis ipſis Vicariis perpetuis ex prædicto Concilio ipſorum Prælatorum arbitrio facienda ita ſe continere & arbitrari debere, ut non major centum, nec minor quinquaginta ſcutorum annuorum ſumma, computatis omnibus etiam incertis emolumentis & aliis obventionibus communiter percipi ſolitis, eis omninò aſſignetur, niſi Vicariis temporariis ſolitum fuiſſet plus aſſignari, ſive in quantitate aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo ſeu alia re ſtabili portio hujuſmodi conſtituatur, cujuſcunque valoris parochialis Eccleſia unita fuerit, & habita etiam ratione redituum & onerum loci, cui parochialis ipſa unita fuerit, ita quòd portiones ultra vel infra dictas ſummas ſcutorum centum, & ſcutorum quinquaginta hactenus aſſignandæ, quoad exceſſum & defectum hujuſmodi nullius roboris & momenti exiſtant, & ad ſummas prædictas reductæ & auctæ reſpectivè cenſeantur, niſi tamen valor annuus ipſius parochialis unitæ habita ratione (ut præfertur) minor ſit quinquaginta ſcutis, quo caſu portio aſſignata vel aſſignanda Vicario perpetuo non debeat excedere ſummam annuam valoris dictæ parochialis, ſed ſufficiat quòd omnes fructus ejus duntaxat attribuantur ipſi Vicario perpetuo.

Et quoniam iniquum eſſet, eos qui commodis privantur, eadem onera quæ prius ſuſtinebant debere ſufferre, volumus & ſtatuimus, quòd Eccleſiæ, Monaſteria, collegia, beneficia, & pia loca hujuſmodi, in quorum parochialibus Eccleſiis unitis contingat Vicarias prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipſis Vicariis perpetuis aſſignatorum, ad ſolutionem quindenniorum, quam nobis & Cameræ Apoſtol. ſolvunt, ulterius non teneantur, ſed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum parochialium percipiuntur. Ita tamen quòd Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à ſede Apoſtolica novam proviſionem ſuæ deputationis, & ſolvere annatam proportione fructuum, redituum, & proventuum certorum ſibi aſſignata, & expedire literas Apoſtolicas, nec aliàs ad poſſeſſionem dictarum Vicariarum perpetuarum & ſervitium earundem parochialium admitti poſſint, niſi ſoluta annata, & expeditis literis Apoſtolicis novæ proviſionis, ut præfertur: alioquin integrum quindennium ſolvi debere, nec Vicarii prædicti antea tuta conſcientia fructus percipere poſſint. Volumus inſuper, ac mandamus, quòd dicti Vicarii perpetui non liberam ordinariorum electionem, ſed ad nominationem illorum, in quorum Eccleſiis unitis ponentur, cum ipſorum ordinariorum, ſeu eorum Vicariorum prævio examine & approbatione deputentur. Et ſi dictæ parochiales unitæ Monaſteriis regularium mendicantium, poſſint ſuperioribus dictorum Monaſteriorum nominari ex iis mendicantibus, quos ſi ordinarii prævio examine per ſe aut eorum Vicarios faciendo idoneos ad curam animarum exercendam invenerint, & ita pro idoneis approbaverint, teneantur in Vicarios, ad nutum tamen ſuperiorum ſuorum amovibiles, deputare. Idemq; etiam obſervetur in regularibus Monachis tantùm, dummodo in ea parochiali, in qua unus ex eis Monachis fuerit, ſecundùm forma prædicta, Vicarius deputatus, habitent cum eo ſaltem quatuor alii ex dictis Monachis.

a De portionibus aſſignandis Vicariis perpetuis habes decretum Concilii Trident. ſeſſ. 7. c. 5. Et de unionum forma. c. 9. ſeſſ. 14. & ſeſſ. 24. c. 13. & 15. de reformatione.

TITVLVS XIV.

DE RESIGNATIONIBVS ET permutationibus.

Innocentius Octavus.

Legitima beneficii reſignatio omnem temporis, & præſumendæ fraudis ſcrupulum excludens, certo dierum ſpatio ante obitum firmari debet.

CAP. I.

PRæſumimus reſignationes fictè & non veritatè a illi qui literas facultatis & licentiæ, cum clauſula (*etiamſi compermutantium ſeu ſimpliciter in eorum favorem reſignantium beneficia Eccleſiaſtica, diſpoſitioni Apoſtolicæ generaliter reſervata exiſtant*) habent, & perſonæ compermutantes cum eis, ſeu ſimpliciter in eorum favorem reſignantes, reſignata per eos beneficia quatuor menſibus a tempore reſignationes ipſas pacificè non poſſederint, vel ipſi reſignantes intra menſem poſt reſignationes ipſas mortui fuerint, ſi tamen tempore reſignationum ſeu permutationum eorundem infirmi erant, ex infirmitate de qua deceſſerint.

Gregorius XIII.

Reſignationes & jurium conceſſiones infra quod tempus publicari debeant.

CAP. II.

HVmano vix judicio ita bene quicquam & providenter ſanciri poteſt, quin uſus ſæpè aperiat, doceatq; id quod ſalubre fore credebatur, minus expediendo prodeſſe: quod in illis conſtitutionibus, quas ad prohibendas ſimulatas occultaſvè beneficiorum Eccleſiaſticorum reſignationes, diverſi Romani Pontif. multifariam ediderunt, & fœl. record. Pius Papa V. prædeceſſor noſter noviſſimè promulgavit, cognoſcimus accidiſſe. Nos hoc malum, prout occaſio neceſſitasq; poſtulat, coercere volentes, ſtatuimus, ut poſthac omnes & quæcunq; reſignationes, etiam cauſa permutationis, ac commendarum & etiam literis Apoſtolicis non confectis, & poſſeſſione non habita, necnon litis & jurium quorumcunq; ceſſiones ac retroceſſiones, quæ deinceps de quibuſcunque beneficiis Eccleſiaſticis in noſtris, ſeu Rom. Pontif. pro tempore exiſtentis manibus, ac etiam coram Notario publico & teſtibus fient, & à nobis, vel illo, ſeu noſtro, vel illius mandato admittentur, & ſuper eis proviſiones, & quæ

a *Beneficia niſi certo tempore ante mortem fuerint reſignata, reſignatio, quam mors mox ſequitur, facta, tanquam fraudulenta & fraudis præſumptione gravata, non ſubſiſtit, ut eſt in reg. cancell. de infi. reſig. intra 20. dies. Quæ regula quo pacto ſit intelligenda, doctiſſime explicant Gomeſius & Rebuffus.*

cunque

cunq; aliæ diſpoſitiones, ſive temporales, ſive perpetuæ, aut ad hoc mandata Apoſtolica ſub quacunq; forma, & quibuſcunque etiam ſanctæ Romanæ eccleſiæ Cardinalibus, ac piis locis quocunque privilegio ſuffultis, facta, publicari debeant cum literis Apoſtol. deſuper confectis intra ſex *a* menſes, ſi beneficium citra montes fuerit, ultra verò intra novem à data conceſſionis gratiæ, non autem à die præſtiti ſuper ea conſenſus numerandos, et iam ſi poſtea conceſſio gratiæ hujuſmodi ex quavis cauſa, diverſisq; ſubſequentib. datis, ac quotieſcunq;, & quovis modo reformata, & valida reddita fuerit, pluresque, & quotquot in alium, vel alios ceſſiones, ac etiam in ipſummet primum reſignantem vel cedentem retroceſſiones termino prædicto nondum elapſo interceſſerint, ita ut unicus duntaxat terminus omnib. his ſucceſſivis ceſſionibus ac retroceſſionibus decurrat, ut qui poſtremus gratiam habuerit, publicationem hujuſmodi facere, cæteraq; omnia hic præſcripta intra eundem terminum præſtare teneatur. Ipſa autem publicatio in cathedrali, & in beneficii Eccleſia, vel Eccleſiis, ſi in plurib. illud ſit, fiat, ibiq; dum frequens populus ad Miſſarum ſolennia convenerit, palàm omnibus, literæ Apoſt. prædictæ, earumvè tranſumptum authenticum exhibeatur, claraque & intelligibili voce reſignatio ſeu ceſſio hujuſmodi, ac beneficii qualitas, & invocatio, nominaq;, & cognomina reſignantis, ſeu cedentis, ac illius in cujus favorem gratia hujuſmodi facta eſt, pronuntientur, ita ut hæc omnia poſſint ad notitiam omnium ibi exiſtentium veriſimiliter pervenire, ſcriptoque de his omnibus exemplo collato valvis dictarum Eccleſiarum affixum relinquatur. Si verò Eccleſia beneficii ruralis ſit, aut populo conventuq; careat, eo caſu in parochiali, intra cujus parochiæ limites beneficium ipſum conſiſtit, & in cathedrali Eccleſia, vel ſi locus bello, ſeu peſte, aliiſvè manifeſtis periculis ſubjaceat, tunc in proxima parochiali, ac etiam in cathedrali Eccleſia, vel ſi aditus ad illas aut utramvis minimè ſit ſecurus, in alia cathedrali vel parochiali viciniori periculorum immuni publicatio hujuſmodi peragatur. Is quoque in quem diſponi vel mandari de beneficio etiam litigioſo vel accedente non poſſeſſo ſub quacunque forma contigerit, poſſeſſionem beneficii intra dictum tempus vigore literarum Apoſtolicarum deſuper confectarum, nec aliàs apprehendere debeat, & ſi propter litem, aut aliud legitimum impedimentum nequiverit, ſaltem literas Apoſtolicas cum earum publicatione, ſi tunc facta erit, judici, ſeu executori illarum, vel aliis ad quos pertinet, per ſe vel procuratorem ſuum legitimum, intra idem tempus præſentare, & apud illum vel illos pro ipſarum literarum executione inſtare, & poſſeſſionem hujuſmodi inſtanter petere teneatur. Cæterùm modus & forma hic tradita ſemper & ubique debeat obſervari, nec alia, vel æquipollens ullo modo admitti in omnibus hujuſmodi reſignationibus, ceſſionibus, quorumcunq; beneficiorum tam regularium quàm ſecularium. Quòd ſi quicquam prædictorum omiſſum fuerit, dictis terminis utcunque modo ſint irritæ & inanes. Dat. Romæ Non. Ian. 1583.

Pius Quintus.

Reſignationes legitimis de cauſis tantùm admitti debere.

CAP. III.

QVanta Eccleſiæ Dei incommoda omni tempore attulerit, & nunc quotidie magis afferat miniſtrorum in eam ingreſſio *b* vitioſa, jam latè perſpiciant, & cum mœrore expendant præſules omnes & Paſtores, quando hæc pernicies cæterarum omnium maxima, tam multas orbis Eccleſias impiè violavit. Quia verò hoc malum cùm in cæteris frequens, tum maximè in beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum dimiſſione admittitur, nemini moleſtum eſſe debet, quòd perinde de reprimendis quotidianis fraudibus, quæ hac in re frequentiores internoſcuntur, certam aliquam rationem tandem inituri, officii noſtri partes in prohibenda omnibus interim reſignationum hujuſmodi receptione paulò ſeverius interpoſuerimus, omnesque beneficiorum interim reſignandorum diſpoſitiones quæ fierent, in irritum revocaverimus, ac etiam decreverimus nullum per eas in illis jus, neque titulum, vel coloratum tam in petitorio, quàm in poſſeſſorio ipſis proviſis tribuere, quin etiam eos ad illa deinceps obtinenda perpetuò inhabiles fore: Collatores verò aliàs ad illorum diſpoſitione etiam tanquam devolutionis jure ſeſe interponere non poſſe, ſed de eis ut verè vacantibus ſive per Romanos Pontifices, ſive alios collatorum eorundem ſuperiores, uti præventum eſſet, liberè provideri.

Nunc autem intendentes inſtitutum hoc noſtrum, quo ſanctuarium Domini cupimus illibatum auctore Domino perſequi, ac ſimul quantum in nobis eſt cavere, ne reſignationes ipſæ dehinc pro cujuſque arbitrio, nulliſque vel certè levibus cauſis paſſim & temerè admittantur, prohibitionem, & alia prædicta ac cætera omnia noſtris ſuper his literis contenta eatenus relaxamus, ut poſthac Epiſcopi, & alii facultatem habentes, eorum duntaxat reſignationes recipere & admittere poſſint, qui aut ſenio confecti, aut valetudinarii, aut corpore impediti, vel vitiati, aut crimini obnoxii, cenſuriſque Eccleſiaſticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent Eccleſiæ, vel beneficio inſervire, ſeu qui unum aliud vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoveri; religionem quoque ingreſſuri, vel matrimonium contracturi, ſi ſtatim poſtea id re ipſa exequantur, denique cùm quis ex aliis caſibus acciderit, qui in conſtitutione fœlicis recordationis Innocentii Papæ III. de dimittendis cathedralibus Eccleſiis, edita continentur. Qui etiam ob capitales inimicitias nequeunt vel non audent in loco beneficii reſidere ſecuri. Sed nec horum ullus ſacro ordini mancipatus, niſi religionem ingreſſurus, valeat ullo modo beneficium vel officium Eccleſiaſticum reſignare, niſi aliunde ei ſit quo in vita poſſit commodè ſuſtentari. Ad hæc beneficiorum permutationes admittere, quæ canonicis ſanctionibus, & Apoſtolicis conſtitutionibus permittuntur. Caveant autem Epiſcopi, & alii prædicti, itemque omnes electores, præſentatores, & patroni tam Eccleſiaſtici, quàm laici quicunque ſint, ne verbo quidem aut nutu, vel ſigno futuri in hujuſmodi beneficiis & officiis ſucceſſores, ab ipſis reſignantibus, aut aliis eorũ ſignificatione vel hortatu deſignentur, aut de his aſſumendis promiſſio inter eos, vel etiam intentio qualiſcunque intercedat. Cæterùm præcipimus atque interdicimus, ne ipſi Epiſcopi, aut alii collatores de beneficiis & officiis reſignandis prædictis, aut ſuis, aut admittentium conſanguineis, affinibus vel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatarum in extraneos collationum, audeant providere: quòd ſi ſecus, ac etiam quicquid præter vel contra formam prædictorum fuerit à quocunque temerè attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere. Qui verò contrafecerint, ut in eo quo deliquerint puniantur, à beneficiorum & officiorum collatione, necnon electione, præſentatione, confirmatione, & inſtitutione, prout cuique competierit, tamdiu ſuſpenſi remaneant, donec remiſſionem à Rom. Pont. meruerint obtinere, & qui talia beneficia ſeu officia receperint, eos prædictis pœnis volumus ſubjacere. Et nihilominus in eos, qui ſic ſuſpenſi conferre, eligere, præſentare, confirmare, vel inſtituere auſi fuerint, excommunicationis, quoad perſonas, quo verò ad capitula, & con-

a *Hi menſes computari debent à die ſupplicationis, non à die conſenſus, quamvis Gomeſ. aſſerat à tempore conſenſus computandos. q. 7. Pariſ. conſ. 143. Chriſtoph. Roſſin. de benefic.* b *Meritis ſuffragantib. non ambitu provehi debent & ad beneficia & ſacr. limina ingredi, c. nullus itaque 1. quæſt. 1. c. inſcript. 8. q. 1.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ventus à divinis ſuſpenſionis ſententias ipſo facto promulgamus. Romæ Cal. April. 1568.

Clemens VII.

Conſenſus qui præſtari debet in beneficiorum reſignationibus, quo pacto notetur & computetur in libris Cameræ Apoſtolicæ.

CAP. IV.

SAnctiſſimus in Chriſto pater & D. N. D. Clemens divina providentia Papa VII. Conſtitutionem ſuam de conſenſibus in Cancellaria vel Camera Apoſtolica extunc de cætero præſtandis quoad materias Franciæ infra tres menſes, in aliis verò infra quindecim dies à die extenſionis eorundem conſenſuum computandos in libris ſolitis & authenticis annotandos, ad obviandum fraudibus, quæ in retardatione annotationis conſenſuum hujuſmodi committebantur, nuper editam declarando, voluit quòd dicta tempora non à die extenſionis conſenſuum in dictis libris, cùm ipſa conſtitutio ſic nihil operaretur, nec per eam dictis fraudibus in aliquo obviaretur, ſed à die præſtationis eorundem conſenſuum intelligi debeant. Et quoniam nonnunquam præſtantur conſenſus ſuper ſupplicationibus nondum ad regiſtrum miſſis, ſeu adhuc penes Datarium ſuum exiſtentibus, & notarii non poſſunt tales conſenſus in dictis libris annotare, niſi videant hujuſmodi ſupplicationes regiſtratas ſeu expeditas, & ſæpe labuntur dicta tempora antequam ipſæ ſupplicationes ad regiſtrum mittantur ſeu expediantur, voluit & declaravit, quod tunc & eo caſu dicta tempora à die quo Datarius hujuſmodi ſupplicationes ad regiſtrum vel ſummiſtam miſerit, computari debeant, diem autem miſſionis hujuſmodi de cætero annotabit Datarius pro tempore in calce ſupplicationum conſenſum aliquem requirentium, per hæc verba videlicet: *Miſſa die tali N. Datarius.* quæ verba voluit ad plenam probationem miſſionis prædictæ ſufficere. Præterea voluit, quòd notarii de talibus conſenſibus rogati in annotatione illarum in dictis libris facienda teneantur de die miſſionis hujuſmodi, ſicut de data ſupplicationum, expreſſam mentionem facere, ut die præſtationis conſenſuum, & die miſſionis ſupplicationum hujuſmodi ſimul junctis, ex illorum inſpectione evidenter appareant ipſi conſenſus infra tempora prædicta in dictis libris annotati: & notarii requiſiti de cætero ad ponendum aliquos conſenſus in libris prædictis, ſi ex inſpectione dierum præſtationis conſenſuum ac miſſionis ſupplicationum, viderint dicta tempora ad annotandum conſenſus, ut præfertur, præfixa eſſe lapſa, conſenſus tales in dictis libris annotare nullatenus præſumant, ſub pœnis in dicta priori conſtitutione contentis. Et nihilominus annotatio de illis ſic extra tempora prædicta pro tempore facta, ipſique conſenſus ſic annotati, viribus omninò careant, nulliusque ſint roboris vel momenti. Narrativa quoque per verbum Hodie vel Nuper, in literis Apoſtolicis ſuper materiis, ad quarum expeditionem conſenſus aliquis requiritur pro tempore expeditis poſita, contra præmiſſa minimè attendi debeat, nec aliquem effectum operetur.

Pius Quartus.

Beneficiorum fraudulenta permutationes prohibentur.

CAP. V.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus noſter, Dominus Pius divina providentia Papa IV. ad cujus aures pervenit, nonnullos beneficia Eccleſiaſtica per eos obtenta, in amicorum aut aliàs ſibi gratarum perſonarum favorem, etiam in ordinariorum illorum collatorum manibus, contra juris diſpoſitionem, reſignare cupientes, certam fictæ permutationis formam excogitaſſe, per quam ſe beneficia hujuſmodi ex cauſa permutationis, aliàs de jure approbatæ, pro quodam imaginario nec uſquam reperibili beneficio (quod beneficium de Pertica, ſeu alio nomine vocant) illud per ſuppoſitum compermutantem ſuum obtineri aſſerentes, & [illegible] in dictis manibus reſignant, taleſque reſignationes [illegible] cauſa prætenſæ permutationis admitti, ac [illegible] beneficiis, tanquam per dictas reſignationes [illegible] eiſdem fictis compermutationibus, ſeu [illegible] compermutantes ſibi provideri procurant, hac [illegible] via beneficia in aliorum favorem ſimoniacè [illegible]do, in ſacrorum canonum fraudem, & animarum periculum.

Proinde conſiderans illud fictitium de Pertica [illegible] liàs nuncupatum, incertum, incorporeum & [illegible] libique reperibile re vera non eſſe beneficium, [illegible] pterea veram cum eo permutationem fieri non poſſe, (tametſi non deſint qui ſubtili potius quàm [illegible] cinatione contrarium pertinaciter aſſeverare [illegible] ac propterea Eccleſiam ſanctam curæ ſuæ divinitus [illegible] miſſam hoc pravo abuſu, fraudulentoque [illegible] lubriter emundare volentes, hac perpetuo valitura conſtitutione prohibuit, ne quis de cætero tales permutationes ſimulatas facere, neque beneficium de Pertica aut aliud hujuſmodi fingere, néve locorum [illegible] ſeu quivis alii reſignationem alicujus beneficii [illegible] prætenſæ permutationis cum beneficio de Pertica hujuſmodi, ſeu quovis alio quocunque nomine [illegible] & in fraudem nominato factæ, vel faciendæ, [illegible] meram fraudem ſapientem, tanquam verè & [illegible] in favorem alterius factam, ac propterea [illegible] mittere præſumant. Decernentes omnes & [illegible] beneficiorum reſignationes, prætextu permutationis hujuſmodi, eorumque ſubſecutas admiſſiones & provisiones, & alias diſpoſitiones, quavis etiam Apoſtolica auctoritate faciendas, nullas & irritas, nulliusque fore roboris vel momenti, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

TITULUS XV.

DE FRUCTUUM BENEFICII RESTITUTIONE.

Leo Decimus, in Concilio Lateranenſi.

Suſceptos fructus, clericus omittens divinum officium, reſtituere debet.

CAP. I.

STatuimus & ordinamus, quod quilibet habens beneficium cum cura vel ſine cura, ſi poſt ſex menſes ab obtento beneficio divinum officium non dixerit, legitimo impedimento ceſſante, beneficiorum ſuorum fructus non faciat ſuos pro rata omiſſionis officii & temporis, ſed eos tanquam injuſtè perceptus in fabricas eccleſiarum ejuſmodi beneficiorum, vel pauperum eleemoſynas erogare teneatur: ſi verò ultra dictum tempus in ſimili negligentia contumaciter permanſerit, legitima monitione præcedente, beneficio ipſo privetur, [illegible] propter officium detur beneficium. Intelligatur [illegible] officium omittere, quoad hoc quod eſt de beneficio [illegible] vari poſſe, qui per quindecim dies illud ſaltem [illegible] dixerit, Deo tamen ultra præmiſſa debita omiſſionis [illegible] dituri rationem. Quæ pœna in habentibus [illegible] reiterabilis totiens ſit, quotiens contra fecerit [illegible] catur.

Pius Quintus.

Fructuum amiſſio ob neglectas horas canonicas pro rata [illegible] præteriti officii perpendatur.

CA[illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN